

בית מאיר

יוצא לאור על ידי בית המדרש
מוסדות התורה והחסד "בית מאיר"
ע"ש כ"ק מרן האדמו"ר הצדיק הגה"ק
רבנינו מאיר אבוחצירא זיע"א
בראשות מודרנו ורבינו
בגן של קדושים האדמו"ר
הרב שמואל שמעון טולידאנו שליט"א
הנוכח תשפ"ב

סדר הדלקת נרות הנוכה
עם תפילות וסגולות
לימי החנוכה

©

כל הזכויות שמורות
למכון להוצאת ספרים
שעל ידי מוסדות התורה והחסד
"בית מאיר"

ע"ש כ"ק מרן האדמו"ר הצדיק
הגה"ק רבינו מאיר אבוחצירא זיע"א

רחוב העצמאות 39 רובע סיטי אשדוד

אימל: sisat2@gmail.com

לפרטים: 058-4150707

סדר לימוד לערב חנוכה

ביום כ"ד כסלו, ילמדו חגי (פרק ב, י- כג) (בן איש חי ש"ד וישב את כג)

איתא בגמרא בסנהדרין (דף קא ע"א) כל הקורא פסוק בזמנו מביא טובה לעולם שנאמר (משלי טו, כג) "דבר בעתו מה טוב". וכן כתוב במסכת סופרים (פ"ה ה"א) כל המזכיר פסוק בעונתו מעלה עליו הכתוב כאילו בנה מזבחה חדש ומקריב עליו קרבן.

בְּעֶשְׂרִים וָאֶרְבַּעַה לַתְּשִׁיעִי בְּשֵׁנַת שְׁתַּיִם לְדַרְיוֹשׁ הָיָה דָּבַר יְהוָה אֶל חֲגִי הַנְּבִיא לֵאמֹר: כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שְׂאֵל נָא אֶת הַכְּהֻנִּים תּוֹרָה לֵאמֹר: הֵן יֵשׂא אִישׁ בְּשֵׁר קֹדֶשׁ בְּכַנֵּף בְּגָדוֹ וְנָגַע בְּכַנְפוֹ אֶל הַלֶּחֶם וְאֶל הַגִּזִּיד וְאֶל הַיַּיִן וְאֶל שְׁמֵן וְאֶל כָּל מֵאֲכָל הַיִּקְדָּשׁ וַיַּעֲנוּ הַכְּהֻנִּים וַיֹּאמְרוּ לֵא: וַיֹּאמֶר חֲגִי אִם יִגַע טָמֵא נַפְשׁ בְּכָל אֱלֹהֵי הַיְטָמֵא וַיַּעֲנוּ הַכְּהֻנִּים וַיֹּאמְרוּ יְטָמֵא: וַיַּעַן חֲגִי וַיֹּאמֶר כֵּן הָעַם הַזֶּה וְכֵן חֲגִי הַזֶּה לִפְנֵי נְאֻם יְהוָה וְכֵן כָּל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם וְאֲשֶׁר יִקְרִיבוּ שֵׁם טָמֵא הוּא: וְעַתָּה שִׁימוּ נָא לְבַבְכֶם מִן הַיּוֹם הַזֶּה וּמַעְלָה מִטָּרֵם שׁוּם אֶבֶן אֶל אֶבֶן כִּהְיִכַל יְהוָה: מִהַיּוֹתֶם כֹּא אֶל עֲרַמַת עֶשְׂרִים וְהִיתָה עֲשׂוּדָה כֹּא אֶל הַיִּקֵּב לַחֲשׁוֹף חֲמֻשִׁים פּוֹרָה וְהִיתָה עֶשְׂרִים: הַכִּיתִי אֶתְכֶם בְּשַׁדְּפוֹן וּבִידְקוֹן וּבְכַרְדָּ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם וְאִין אֶתְכֶם אֵלֵי נְאֻם יְהוָה: שִׁימוּ נָא לְבַבְכֶם מִן הַיּוֹם הַזֶּה וּמַעְלָה מִיּוֹם עֶשְׂרִים וָאֶרְבַּעַה לַתְּשִׁיעִי לְמִן הַיּוֹם אֲשֶׁר יִסַּד הֵיכַל יְהוָה שִׁימוּ לְבַבְכֶם: הָעוֹד הַזֶּה בְּמַגְנֵדָה וְעַד הַגֶּפֶן וְהַתְּאֵנָה וְהַרְמוֹן וְעֵץ הַזֵּית לֹא נִשְׂא מִן הַיּוֹם הַזֶּה אֶבֶר: וַיְהִי דָבַר יְהוָה שְׁנִית אֶל חֲגִי בְּעֶשְׂרִים וָאֶרְבַּעַה לַחֲדָשׁ לֵאמֹר: אָמַר אֶל זֶרְבָּבֶל פַּחַת יְהוּדָה לֵאמֹר אֲנִי מְדַעֵשׂ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת

הָאָרֶץ: וְהִפְכֹתִי כֶסֶף מִמְּלָכוֹת וְהִשְׁמַדְתִּי חֹזֶק מִמְּלָכוֹת הַגּוֹיִם
וְהִפְכֹתִי מִדְּבַר כֶּבֶד וְדִכְיָה וְיִרְדּוּ סוֹסִים וְדִכְיָהֶם אִישׁ בַּחֶרֶב אֲחִיו:
בַּיּוֹם הַהוּא נָאֵם יְהוָה צְבָאוֹת אֶקְחֶךָ זָרְבָל בֶּן שְׂאֵל־תֵּיֵאל עַבְדִּי
נָאֵם יְהוָה וְשִׁמְתִּיךָ כַּחֲתָם כִּי בָךְ בַּחֲרַתִּי נָאֵם יְהוָה צְבָאוֹת:

תפילה בעת יציקת השמן לגביעים

יש שנהגו לומר תפילה זו בלחש (בני בינה דף ט אות ה)

וּמְחַכְמֶתְךָ אֵל עֲלִיּוֹן תֵּאֲצִיל עָלַי. וּמִבִּינְתְּךָ תְּבַיְנֵנִי. וּבְחֶסְדְּךָ
תְּגַדִּיל עָלַי. וּבְגִבּוֹרְתְּךָ תִּצְמִית אֵיבֵי וְקָמִי. וְשֶׁמֶן הַטּוֹב תִּרְיַק עָלַי
שִׁבְעָה קָנִי הַמְּנוּרָה. לְהַשְׁפִּיעַ טוֹבְךָ לְבְרִיּוֹתֶיךָ. פּוֹתַח אֶת יַדְּךָ
וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּכַוְדְּךָ,
וְהַנְּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרְךָ. וְהוֹפֵעַ בַּחֲדָר גְּאוֹן עֶזְךָ, עַל כָּל
יּוֹשְׁבֵי תְּבֵל אֶרֶץ. וְיִדַּע כָּל פֶּעוּל כִּי אַתָּה פִּעַלְתָּו, וְיִבִין כָּל יִצּוֹר
כִּי אַתָּה יִצַּרְתָּו, וְיֵאמֵר כָּל אִשׁוּר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ: יְהוָה יֵאֱהָרֹנְהִי אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל מְלֶךְ, וּמְלָכוֹתָו בְּכָל מוֹשְׁלָה:

יכוין היטיב בכרכות של הדלקת הנרות לאומרים מתוך שמחה
כאשר המצודה היא הכיבה בשעתה לזמן פעם אחת בשנה. (קב
הישר פרק צו). ובספר בני יששכר כתב בשם הגה"צ ר' פנחס
מקארין, שבכל חנוכה בשעת הדלקת הנרות מתגלה האור
הגנוז והוא אורו של מלך המשיח.

סדר הדלקת נרות חנוכה

תפילה מהגה"ק רבי צבי אלימלך מדינוב

בעל בני יששכר זצוק"ל

לְשֵׁם יְחִוּד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵנָתָהּ, בְּדַחִילוֹ וּדְחִימוֹ וּדְחִימוֹ
וּדְחִילוֹ, לְיַחַד שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.
הֲנִי מִכּוֹן בְּהַדְלָקַת נֵר חֲנוּכָּה לְקִים מִצּוֹת בּוֹדְאֵי כְּאֲשֶׁר צִוּוּנִי
חֲכָמֵינוּ ז"ל לְתַקֵּן אֶת שׁוֹרְשָׁהּ בְּמִקּוּם עֲלִיוֹן:

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא חֲשׁוּבָה
וּמְקַבְּלַת וּמְרַצָּה לְפָנֶיךָ מִצּוֹת הַדְּלָקַת נֵר חֲנוּכָּה כְּאִלּוּ כּוֹנְנֵתִי כָּל
הַכּוֹנְנוֹת שְׁכוֹנֵנוּ הַכּוֹהֲנִים מְשֻׁרְתֵי הַשֵּׁם בְּעַת אֲשֶׁר הָעֵרוּ לְמוֹת
נַפְשָׁם בְּשִׁבִיל כְּבוֹד שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוּר וְהַנּוֹרָא. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים עוֹדְרֶת נִצְחָךְ עֲלֵיהֶם לְנִצְחָה אֶת אוֹיְבֵיהֶם וּלְנִצְחָה עַל
מְלֹאכֶת בֵּית יי, וְהֲנִי עוֹשֶׂה עַל דַּעְתָּם וְעַל כּוֹנְנָתָם וְעַל דַּעַת כָּל
הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים שֶׁהָיוּ בְּאוֹתוֹ הַדּוֹר שֶׁהִשְׁפַּעְתָּ לָהֶם נֶסֶךְ
וְזָכוּ לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, וְעַל דַּעַת כָּל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים
שֶׁבְּדוֹרוֹתֵינוּ, וּפִי כְּפִיהֶם וְעֲשִׂיתִי כְּעֲשִׂיתָם.

וּבְזִכּוֹת הַמִּצְוָה הַזֹּאת תִּזְכְּנוּ לְנִצְחָה אֶת אוֹיְבֵינוּ וּלְנִצְחָה עַל מְלֹאכֶת
בֵּית יי, וְגַלְהַ כְּבוֹד מְלַכּוֹתֶיךָ עֲלֵינוּ מִהֲרָה וְלֹא יִמוּשׁ הַתּוֹרָה מִפִּינוּ
וּמִפִּי זְרַעֵנוּ וּמִפִּי זְרַע זְרַעֵנוּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְנִזְכָּה לְכֹנִים
תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן. קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ

בְּתוֹרַתְךָ שֶׁבָעֵנּוּ מִטּוֹבְךָ וְשָׂמַח נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעַתְךָ וְטַהַר לְבַנּוּ
 לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת. מֶלֶךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כָּלּוּ בְּכַבּוֹדְךָ וְהִנְשֵׂא עַל כָּל
 הָאָרֶץ בִּיקָרְךָ וְהוֹפֵעַ בְּהוֹדֵר גָּאוֹן עֲזָרְךָ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל אֶרֶץְךָ,
 וַיֵּדַע כָּל פְּעוּל כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּנוּ וַיִּבֶינָךְ כָּל יֵצִיר כִּי אַתָּה יִצְרַתָּנוּ
 וַיֹּאמֶר כָּל אִשָּׁר נִשְׁמָה בְּאֶפְ"ו (בגין חנוכה) יְהוֹ"ה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵ"ל
 מֶלֶךְ"ךָ וּמְלֻכּוֹת"ו בְּכ"ל מְשָׁל"ה (בגין כ"ו פעמים הנ"ה אותיות חנוכה,
 ובגין מתתיהו ב"ן יוחנן כה"ן גרוד"ל חשמנא"י ובגין"ו). אֲמֵן נִצַּח סְלָה וְעַד:

- מוזכר בכף החיים (סימן עתר"ו אות ח' מספר קב הישר פרק צו) שיכוזן היטב בכרכת הדלקת
 הנרות, ולאומרים מתוך שמחה באשר המצוה חכיכה בשעתה לזמן פעם אחת בשנה, ולכבוד
 המלאכים קדישין הבאים לבית בשביל מצוה זו, וידליק הנרות כשהוא בכגד עליון כמו שהולך
 לבית הכנסת.

- יכון בכרכה ראשונה שיש י"ג תיבות כנגד י"ג מידות של רחמים, וכן בשניה דעולים מספר
 אחד, שניהם יחד גימ' כ"ו שם הוי"ה ב"ה. וכן בר"ת של "להדליק נר חנוכה ר"ת "נחל".

- באמרו "להדליק נר חנוכה", יכניס בלבו ובמחשבתו שמחה עצומה באלהותו יתברך שמו
 ויתעלה זכרו לעד, על עוצם הנס שנעשה בימים האלו בכיהמ"ק כפך של שמו, כמבואר בגמ'.
 (יסושה"ע שער יב).

- בכרכת "שעשה נסים לאבותינו", יתן הודאה עצומה במחשבתו ושכח גדול ליוצרנו ובוראנו
 יתברך שמו ויתעלה, על כלליות כל הנסים והישועות הגדולות שעשה עם אבותינו בימים ההם.
 (יסושה"ע שם).

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר חֲנֻכָּה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה.

בליל ראשון מברכים גם ברכה זו:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיָּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה.

ומיד אחר גמור הדלקת הנר הראשון שהוא עיקר (שור"ת מוהרש"ל סי' פח), יאמר נוסח הנרות הללו,

הַנְּרוֹת הַלְלוּ אֲנַחְנוּ מִדְּלִיקוֹן, עַל הַנִּסִּים וְעַל
הַתְּשׁוּעוֹת. וְעַל הַנִּפְלְאוֹת. שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ. עַל
יְדֵי כַּהֲנִיךְ הַקְּדוֹשִׁים. וְכָל שְׂמוֹנֵת יְמֵי חֲנֻכַּת הַנְּרוֹת
הַלְלוּ קִדְּשׁ. וְאֵין לָנוּ רִשׁוּת לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם,
אֲלֵא לְרְאוֹתָם בְּלִבָּד, כְּדֵי לְהוֹדוֹת לְשִׁמְךָ עַל נִסִּיךָ,
וְנִפְלְאוֹתֶיךָ וַיְשׁוּעוֹתֶיךָ.

ואח"כ יאמר תיכף מזמור ל' שבתהלים "מזמור שיר חנוכת הבית לדוד" במתון גדול. ויכון בהודאה של מזמור זה על התשועה שעשה עמנו יתברך שמו בימים האלו. ו"למנצח בנגינות מזמור שיר". (יסושה"ע שער יב. כה"ח סי' תרעו ס"ק ל).

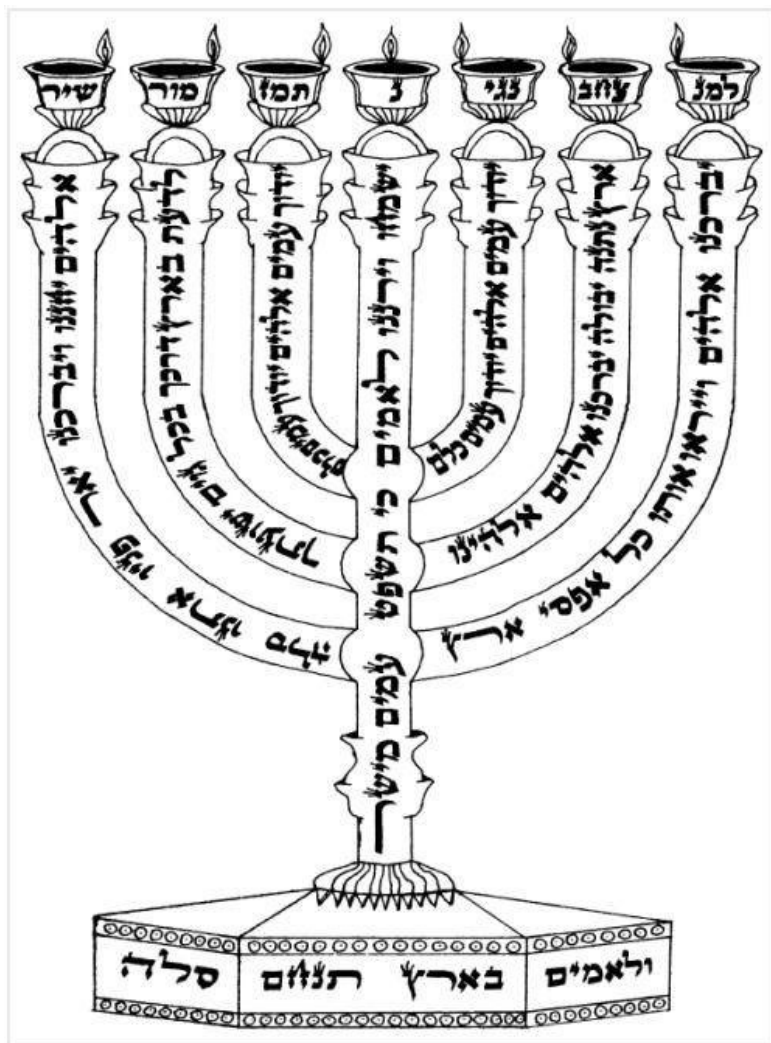
מזמור שיר חנכת הבית לדוד: אַרְוֹמְמֶךָ יְהוָה כִּי דָלִיתָנִי וְלֹא שִׁמְחָתָ אִיכִי לִי: יְהוָה אֱלֹהֵי שׁוֹעֲתֵי אֱלִיךָ וְתִרְפְּאֵנִי: יְהוָה הַעֲלִית מִן שְׂאוֹל נַפְשִׁי חַיִּיתִנִּי מִיַּרְדֵּי בּוֹר: זָמְרוּ לַיהוָה חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזִכַּר קִדְשׁוֹ: כִּי רָגַע בְּאָפוֹ חַיִּים בְּרָצוֹנִי בְּעָרֵב יִלִּין בְּכִי וְלִבְקָר רָנָה: וְאֲנִי אִמְרָתִי בְּשִׁלּוּי בַל אֲמוֹט לְעוֹלָם: יְהוָה בְּרָצוֹנְךָ הַעֲמַדְתָּהּ לְהַרְדִּי עַז הַסְתַּרְתָּ פְּנֶיךָ חַיִּיתִי נִבְהַל: אֱלִיךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאֵל אֲדַנִּי אֲתַחֲנֶנּוּ: מַה בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֵל שַׁחַת הַיּוֹדֵךְ עִפְרָה חֲזִיגִיד אֲמַתְךָ: שָׁמַע יְהוָה וְחַנּוּנִי יְהוָה הִיא עֶזְרִי לִי: הִפְכַת מִסְפְּדֵי לְמַחֹל לִי פִתְחַת שָׁקִי וְתִאֲזַרְנִי שִׁמְחָתָ: לְמַעַן יִזְמַרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדַם יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אוֹדְךָ:

למנצח בנגינת מזמור שיר: אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וְיִבְרַכְנוּ יָאֵר פְּנֵינוּ אֲתָנוּ סֵלָה: לְדַעַת בְּאֶרֶץ דְּרָכְךָ בְּכָל גּוֹיִם יִשׁוּעַתְךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֵם: יִשְׁמְחוּ וְיִרְנְנוּ לְאֲמִים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וְלְאֲמִים בְּאֶרֶץ תִּנְחַם סֵלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֵם: אֶרֶץ נִתְּנָה יְכוּלָה יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים וְיִירְאוּ אֶתְּךָ כָּל אֶפְסֵי אֶרֶץ:

טוב כשאומד מזמור למנצה, לצייר במחשבתו בצורת המנורה.

(מזן החיד"א במדבר קדמות)

מנהגנו לקרוא לאחר הדלקת הנרות את הפסוק: "ויהי נועם ה' אלקינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו" (תהלים צ, ז), ואחריו את מזמור "יושב בסתר עליון" (תהלים צא), ואת הפסוק האחרון של המזמור ("אורך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי") כופלים פעם נוספת, וחוזרים על סדר זה שבע פעמים, כפי שמוכא בספר בן איש חי (ש"א פר' וישב הלכות הנוכה אות כג) שדבר זה הוא סגולה נפלאה לשמידה מפני כל נזק.

זהו המזמור שאמרו המכבים במלחמתם מול היוונים, " יפול מצדך... ורכבה מימינך... אליך לא ייגש" אפילו אם כולם מתמוטטים מסביבך ה' ישמור אותך. כתב הבן איש חי: יש סגולה לומר כל לילה אחר הדלקת נר הנוכה שבע פעמים "ויהי נועם" וכו' ומזמור "יושב בסתר" וכו'. כנזכר בספר מועד לכל חי.

וְיִהְיֶה נֹעַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ: יוֹשֵׁב בְּסֹתֵר עֲלִיוֹן בְּצֶל שְׁדֵי יִתְלוֹנָן: אִמְד לַיהוָה מַחְסֵי וּמְצוּדֹתַי אֱלֹהֵי אֲבֹתָהּ בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יְקוֹשׁ מְדַבֵּר הוֹדֹת: בְּאַבְרָתוֹ יִסֹּךְ לְךָ וְתַחַת כְּנַפְיוֹ תִּחְסֶה צְנֹה וְסַחֲרָה אֲמַתּוֹ: לֹא תִירָא מִפַּחַד לִילָה מַחֲזֵן יַעֲוֶף יוֹמָם: מְדַבֵּר בְּאִפְלֵ יִהְלֵךְ מִקְטָב יִשׁוּד צְהָרִים: יִפֹּל מִצַּדְךָ אֶלְךָ וּדְרָכָה מִיְמִינְךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגֹּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֹט וְשִׁלְמַת רִשְׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יְהוָה מַחְסֵי עֲלִיוֹן שְׁמַת מְעוֹנָךְ: לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רַעַה וְנָגַע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ: כִּי מִלְאֲכֵי יַצְוֶה לְךָ לְשַׁמְרֶךָ בְּכָל דְרָכֶיךָ: עַל כַּפֵּים יִשְׁאוֹנֶךָ פֶּן תִּגַּף בְּאֵבֶן רִגְלֶךָ: עַל שַׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ תִּרְמַס כַּפִּיר וְתַנִּין: כִּי בִי חֶשֶׁק וְאַפְלָטָהוּ אֲשַׁבְּעֵהוּ כִּי יִדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְצֵהוּ וְאֲכַבְּדֵהוּ: אֲרֹךְ יָמִים אֲשַׁבְּעֵהוּ וְאִרְאֵהוּ בִישׁוּעָתִי: אֲרֹךְ יָמִים אֲשַׁבְּעֵהוּ וְאִרְאֵהוּ בִישׁוּעָתִי:

בס' עבודת הקודש הובאה סגולה זו מהחיד"א (עמ' 70) אומרים בתחילה מזמור יושב בסתר עליון רגיל ואחר כך הפוך, כלומר את המילה האחרונה ואח"כ זו שלפניה וכן הלאה [כל מילה בפני עצמה נאמרת כצורתה].

סדר מזמור יושב בסתר עליון הפוך מהסוף להתחלה:

בִּישׁוּעָתִי וְאֶרְאֶהוּ אֲשֶׁבִיעֵהוּ יָמִים אֶרְךָ: בִּישׁוּעָתִי וְאֶרְאֶהוּ
 אֲשֶׁבִיעֵהוּ יָמִים אֶרְךָ: וְאֶכְבְּדֵהוּ אֶחְלָצֵהוּ בַצָּרָה אָנֹכִי: עֲמוּ
 וְאַעֲנֵהוּ יִקְרָאֵנִי שְׁמִי יָדַע כִּי אֲשַׁגְּבֵהוּ וְאֶפְלֹטֵהוּ חֶשֶׁק בִּי כִּי:
 וְתַנִּין כְּפִיר תִּרְמָס תִּדְרֹךְ וּפְתָן שַׁחַל עַל: רִגְלֶךָ בְּאֶבֶן תִּגַּף פֶּן
 יִשְׂאוּנֶךָ כַּפְּסִים עַל: דְּרָכֶיךָ בְּכָל לְשִׁמְרוֹךָ לָךְ יִצְוָה מִלְּאֲכִיו כִּי:
 בְּאֵהָלֶךָ יִקְרַב לֹא וְנִגַּע רַעַה אֵלֶיךָ תִּאֲנֶה לֹא: מְעוֹנֶךָ שְׁמֹת
 עֲלִיוֹן מִחֲסִי יְהוָה אֲתָה כִּי: תִּרְאֶה רְשָׁעִים וְשִׁלְמַת תִּבְיֹט
 בְּעֵינֶיךָ רַק: יָגֵשׁ לֹא אֵלֶיךָ מִיְמִינֶךָ וּרְבֵבָה אֶלֶף מִצְדָּה יִשׁוּד
 יִפֹּל: צְהָרִים מְקֻטָּב יִהְלֶךְ בְּאֶפֶל מִדְּבָר: יוֹמָם יַעֲוֶף מִחֵץ
 לְיָלֵה מִפֶּחַד תִּירָא לֹא: אֲמַתּוֹ וְסִחְרָה צְנֵה תִּחְסֶה כְּנִפְיוֹ
 וְתַחַת לָךְ יָסֹךְ בְּאֶבְרָתּוֹ: הַיּוֹת מִדְּבָר יִקוּשׁ מִפֶּחַ יִצִּילֶךָ הוּא
 כִּי: בּוֹ אֲבִטַח אֱלֹהִי וּמִצוֹדֹתַי מִחֲסִי לִיהוָה אֹמֵר: יִתְלוֹנֵן שְׂדֵי
 בְּצִל עֲלִיוֹן בְּסִתֵּר יֵשֵׁב: כּוֹנֵנְהוּ יְדִינּוּ וּמַעֲשֵׂה עֲלִינוּ כּוֹנֵנָה יְדִינּוּ
 וּמַעֲשֵׂה עֲלִינוּ אֱלֹהֵינוּ יְהוָה נַעַם וִיהִי:

בסידור בית יעקב להגריעב"ץ (שער נקטור מנורת זהב ג'ו) הוסיף בזה"ל: אומרים ו' פעמים ויהי נועם, למנצח בנגינות (תהלים טו), אנא בכת, מזמור שיר חנוכת הבית (תהלים ל), שיר המעלות הנה מה טוב (שם קלג), רננו צדיקים (שם לג), עכ"ל. ואנו סידרנום פה לא כפי הסדר המצויין שם כדי לא לשנות ממנהג רוב העולם.

אָנָּא בְּכַת. גְּדֹלַת יְמִינְךָ. תַּתִּיר צְרוּרָתָה. (אב"ג ית"ץ)
 קַבֵּל רִנַּת עַמְּךָ. שִׁגְבְּנו טַהֲרֵנו נוֹרָא. (קר"ע שט"ן)
 נָא גְבוּד. דוֹדְשֵׁי יְחֻדְךָ. פְּכַבַת שְׁמַרְם. (נג"ד יכ"ש)
 בְּרַכְם טַהֲרַם. רַחֲמַם. צְדָקְתְךָ תְּמִיד גְּמַלְם. (בט"ד צת"ג)
 חֲסִין קְדוֹשׁ. בְּרוּב טוֹבְךָ. נְהַל עֲדַתְךָ. (חק"ב טג"ע)
 יְחִיד גֵּאָה. לְעַמְּךָ פְּנֵה. זוֹכְרֵי קִדְשֶׁתְךָ. (יג"ל פז"ק)
 שׁוֹעֲתֵנו קַבֵּל. וְשִׁמְעַע צַעֲקוֹתֵנו. יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת. (שק"ו צי"ת)

ויאמר בלחש: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד: כשמן הטוב על הראש ירד על הזקן זקן אהרן שירד על פי מדותיו: כטל חרמון שירד על הררי ציון כי שם צנה יהוה את הברכה חיים עד העולם:

רננו צדיקים ביהוה לישרים נאווה תהלה: הודו ליהוה בכבוד בנבל עשור זמרו לו: שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה: כי ישר דבר יהוה וכל מעשהו באמונה: אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ: בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם: כנס כנר מי הים נתן באוצרות תהומות: יראו מיהוה כל הארץ ממנו יגודו כל יושבי תבל: כי הוא אמר ויהי הוא צנה ויעמד: יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים: עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדוד ודר: אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם בחר לנחלה לו: משמים הביט יהוה ראה את כל בני האדם: ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי הארץ: היצר יחד לבם המכין אל כל מעשיהם: אין המלך נושע ברכ חיל גבור לא ינצל ברכ כח: שקר

הסוס לתשועה וכרב חילו לא ימלט: הנה עין יהוה אל יראיו למיחלים
 לחסדו: להציל ממות נפשם ולהיותם ברעב: נפשנו חבתה ליהוה עזרנו
 ומגננו הוא: כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו: יהי חסדך יהוה
 עלינו כאשר יחלנו לך:

"עיקר מצוה הוא שיהיה המדליק אצל הנרות חצי שעה לדאות אותם לשמחה בהם כי הם ג"כ
 זכר לשמחה שהיו מדליקין אחר הנס כמ"ש והדליקו נרות בחצרות קדשך, וכו'. ולא סגי
 שידליק וילך לו למקום אחר". (הגרי"ב במקור חיים סי' תערב).

דבר בעיתו מה טוב יפריש מעות לצדקה, וכפי שכתב באריכות על ענין הצדקה בחנוכה בספר
 מועד לכל חי (סימן כז אות עו - עז)

אח"כ יאמר תפילה זו שהובאה בסידור בית יעקב (בית עובד)

יהי רצון מלפניך יהוה יאהדונוי אלהינו ואלהי אבותינו שיהיה
 עתה עת רצון לפניך להיות עולה מצות הדלקת נר חנוכה, כאלו
 השגתי כל הסודות הנודאים אשר הם חתומים בה, ותעלה
 לפניך פונת מעשה מצוה זו הנעשית על ידי בניך ידידיך
 המכונים כל שמותיך הקדושים הראויים לבוא בהדלקה זו
 המעלים יחוד וזווג מדות הקדושות העליונות, ולהאיר בשכינת
 עזך המארת הגדלים, ומשם יושפע שפע לי אני עבדך (פכ"פ
 אמתך) לאוד באור החיים, כי אתה תאיר נרי יהוה יאהדונוי אלהי
 גייה חשבי, שלח אורך ואמתך המה ינחוני ליראה ולאהבה את

שָׁמַךְ, לְלִמּוּד וּלְלִמּוּד אֶת תּוֹרַתְךָ הַקְדוֹשָׁה תּוֹרַה שְׁבַכְתָּב וְתוֹרַה שְׁבַעַל פֶּה בְּהַתְמַדָּה גְדוֹלָה וּלְכְבוֹד שְׁמֶךָ יִתְפָּרֵךְ וַיִּתְעַלֶּה.

וּבְכַח סִגְלַת נֵר חֲנֻכָּה תְּחַכְּמֵנוּ בְּאוֹר תּוֹרַתְךָ אֲנַחְנוּ וְזָרְעֵנוּ וְזָרַע זָרְעֵנוּ, וַיְקִיִּים בִּי מִקְרָא שְׁכֵתוֹב: "לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זָרְעֶךָ וּמִפִּי זָרַע זָרְעֶךָ אֲמֹר יְהוָה יֵאֱהָדוּנְהוּ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם". וַיְהִיָּה זָרְעֵי וְזָרַע זָרְעֵי תַלְמִידֵי חֲכָמִים וְחֲסִידִים אֲהוּבִים לְמַעַלְה וּנְחֻמְדִים לְמַטָּה וְתַחֲזֹק אֶת לְבָבְךָ לְתוֹרָה וּלְעִבּוּדָה הַכֹּל בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב וְאַזְכָּה לְדָאוֹת בָּנִים וּבָנֵי בָנִים עוֹסְקִים בְּתוֹרָה וּמִצּוֹת בְּאַמֶּת. גַּל עֵינֵינוּ וּנְבִיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ הַקְדוֹשָׁה, לְכוּן לְאַמְתָּה שֶׁל תּוֹרָה וְסוּדוֹתֶיהָ וּבְזֻכוֹת מִתְתִּיחֵהוּ כְּהֵן גְּדוֹל וּבָנֵי הָרָאנוּ נִפְלְאוֹת, וּבְאוֹרְךָ נִרְאָה אוֹר. וְטַהַר אֶת לְבַבְנוּ לְעִבּוּדְךָ, וְהִרְחִיקֵנוּ מִמִּדּוֹת רַעוֹת וּמִחֲשָׁבוֹת זָרוֹת וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בְּהַעֲלוֹתְךָ אֶת הַנְּרוֹת, וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּידָאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת. יְהִי לְרִצּוֹן אֲמִרֵי פִי וְהִגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהָדוּנְהוּ צוּרֵי וְגֵאֲלֵי. וְאַנִּי תַפְלִתִּי לְךָ יְהוָה יֵאֱהָדוּנְהוּ עַת רִצּוֹן אֱלֹהִים בְּרַב חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ:

פיוט לחנוכה

סימן: מרדכי חזק.

מְעוֹז צוֹר יְשׁוּעָתִי. לֶךְ נֹאֵה לְשִׁבְתָּ. תִּכּוֹן בַּיִת תִּפְלָתִי. וְשֵׁם תּוֹדָה
נִזְבַּחַ. לַעֲת תִּכֵּין מִטְבַּחַ. מִצֵּד הַמְנַבַּחַ. אִז אֲנַמְדַ. בְּשִׁיר מְזוּמוֹדַ.
חֲנֻכַת הַמְזוּבַחַ:

רְעוֹת שְׁבַעַה נְפָשִׁי. בְּיָגוֹן כַּחֵי כְלָהַ. חַיִּי מְרֹדוֹ בְּקִשִּׁי. בְּשַׁעֲבוֹד
מַלְכוּת עֲגָלָהַ. וּבִידוֹ הַגְּדוּלָהַ. הוֹצִיא אֶת הַסְּגָלָהַ. חֵיל פְּרַעַה וְכֹל
זָרְעוֹ יִרְדוּ כְּאֶבֶן בַּמִּצּוּלָהַ:

דְּבִיר קֹדְשׁוֹ הִבִּיאֲנִי. וְגַם שֵׁם לֹא שִׁקְטָתִי. וּבֹא נוֹגֵשׁ וְהַגְּלִנִי. כִּי
זָרִים עֲבַדְתִּי. וַיִּין דַּעַל מִסְכָּתִי. כַּמְעַט שְׁעַבְרָתִי. קִץ כְּבָל. זָרְכָבָל.
לְקִץ שְׁבָעִים נוֹשְׁעָתִי:

כְּרוֹת קוֹמַת בְּרוֹשׁ בְּקִשׁ אֲנִי בֶן הַמְדַתָּא. וְנִהְיִתָּה לוֹ לְפַח
וּלְמוֹקֵשׁ וְנִאֲוֹתוֹ נִשְׁבַּתָּה. רֹאשׁ יְמִינִי נִשְׁאֲתָ. וְאוֹיֵב שָׁמוֹ מַחִיתָ.
רַב בְּנִיו. וְקִנְיָנִיו. עַל הַעֵץ תִּלִּיתָ:

יְוָנִים נִקְבְּצוּ עָלַי. אֲזִי בִימֵי חֲשַׁמְנַיִם. וּפְרָצוּ חוֹמוֹת מִגְּדִלִי.
וְטִמְאוּ כָל הַשְּׁמַנִּים. וּמְנוֹתַר קִנְקִנִּים. נַעֲשֶׂה גַם לְשׁוֹשְׁנַיִם. בְּנִי
בִּינָה. יְמֵי שְׁמוֹנָה. קָבְעוּ שִׁיר וְדִנְנַיִם:

חֲשׂוֹף זְרוּעַ קֹדְשֶׁךָ. וְקָרַב קִץ הַיְשׁוּעָה. נִקָּם נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ.
מֵאֲמָה חֲרַשְׁעָה. כִּי אֲדַכָּה לְנֹו הַשְּׁעָה. וְאִין קִץ לִימֵי חֲרַעָה. דְּחַה
אֲדַמּוֹן. בְּצַל צַלְמוֹן. הִקָּם לְנֹו רוּעִים שְׁבַעָה:

פירוש הפיוט מעוז צור ישועתי

בקשה על בנין ביהמ"ק

מְעוֹז עֲנִין חוֹזֵק (מצ"צ ישעיה כג, ד) צוֹר הוּא קב"ה (עפ"י דברים לב, יח) יְשׁוּעָתִי. לְךָ נֶאֱחָה לְשִׁבְחָה. תְּכוֹן בֵּית תְּפִלָּתִי. וְשֵׁם תּוֹרֵה נִזְבַּח נֹזֵחַ לִפְנֵיךְ בְּתוֹרָה. לְעֵת תִּכְיֶינָה מִטְּבַח מְקוֹם טַבַּח (מצ"צ ישעיה יד, כא). מְצַר מִן הַצַּד הַמְּנַבֵּחַ הַנוֹכַח עַל עַמִּי בְּכָל דוֹר וָדוֹר וְאוֹמֵר: "לִכּוֹ וּנְכַחֲדֵם מִגּוֹי וְלֹא יִזְכָּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד", וְלֹא דוֹקֵא אוֹתָם הַהוֹרֵגִים אֶת יִשְׂרָאֵל גְּשְׁמִית אֲלֵא אִף מִן הַהוֹרֵגִים אוֹתָם רוֹחֵנִית כְּמַעֲשֵׂה יוֹן. אֲזַי לְאַחַר שֶׁתְּטַבַּח וְתַהַרְוֵג אוֹתָם אֶגְמֹד אוֹכֵל לְגִמּוֹר. בְּשִׁיר מְזֻמָּר בְּשִׁירָה וּזְמֵרָה. הַנִּבְּת הַמְּזַבֵּחַ עַל הַנוֹכַח הַמְּזוּבָּח. [וְנִרְאָה לְבָאֵר כִּס"ד עַפ"י מ"ש בְּמִדְרַשׁ תְּנַחֲוּמָא (פ"ר כ"י תַּנְא פִּרְק יא): כֹּל זְמַן שׁוֹרְעוּ שֶׁל עַמְלָק בְּעוֹלָם - לֹא הִשֵּׁם שְׁלֹם וְלֹא הִכְסֵּא שְׁלֹם, אֲבָד זָרְעוֹ שֶׁל עַמְלָק - הִשֵּׁם שְׁלֹם וְהִכְסֵּא שְׁלֹם. וְהַמְּבֹאֵר שֶׁהַשְּׁלִימוֹת חִסְרָה בְּמִזְבַּח הַעֲלִיּוֹן וְכ"ש בְּמִזְבַּח הַתַּחְתּוֹן, וּבְעֵת הַטַּבַּח מוֹדְעוּ שֶׁל עַמְלָק נִשִּׁיר וְנִזְמַר עַל הַנוֹכַח הַכֹּסֵא הַעֲלִיּוֹן וְשְׁלִימוֹתוֹ, וּמִמִּילָא גַם עַל הַנוֹכַח הַמְּזוּבָּח הַתַּחְתּוֹן. וְהַנִּלְע"ד כְּתַבְתִּי].

מדבר על גלות מצרים

רְעוֹת שְׁבַעָה נְפִשֵׁי נְפִשֵׁי שְׁבַעָה כְּמִשְׁךְ הַגְּלוּת מִן הָרְעוֹת. פִּיגּוֹן כַּחֲזִי פִלְהָ וְע"י הַצַּעַר וְהִיגּוֹן כִּלְה כּוּחִי. חֲזִי מְרָדוֹ פִּקְשֵׁי חֲזִי נִהְיוּ מְרֹדִים פִּשְׁעֵבוֹד ע"י הַשִּׁיעֵבוֹד שֶׁנִּשְׁתַּעֲבַדְתִּי לַמְּלָכוֹת עֲגָלָה הִיא מְלָכוֹת מִצְרַיִם (כְּמִבְּוֹאֵר בִּירְמִיָּה מו, כ). וְהַקְּב"ה וּבִיָּדוֹ הַגְּדוּלָּה. הוֹצִיא אֶת הַסְּגָלָה עַמִּי עִם סְנוּלָה. חֵיל פִּרְעָה וְכָל זָרְעוֹ יִרְדּוּ בְּאֶבֶן בְּמִצְרָיִם.

מדבר על גלות בבל

אֵל דְּבִיר קָדְשׁוֹ חֲבִיאֲנִי. וְגַם שֵׁם לֹא שְׁקַטְתִּי לֹא הִיָּה לִי שְׁקֵט. וְכֹא נִיגַשׁ הוּא נִכּוּחַדְנֵצָר מֶלֶךְ בָּבֶל וְהַגְּלִי. מִי זָרִים עֲבַדְתִּי מִפְּנֵי שְׁעַבְדְתִי עַבְדָּה-זָרָה. וַיִּינן רַעַל מִסְכְּתִי מוֹזְגִתִי מִלֵּה"כ: לְמִסּוֹךְ שָׂכָר (ישעיה ה, כב) וְהוּא עֲנִין מוֹזִיגַת כּוֹס יַיִן בְּמִים כְּדִי לְהַכְשִׁידוֹ לְשִׁתְיָהּ. כְּמַעֲט שְׁעַבְדְתִי. קִץ סוֹף גְּלוּת בְּבָבֶל. הִגִּיעַ עַל יְדֵי זָרְבָבֶל. אֵךְ לְבִסּוֹף רַק לְקִץ לְסוֹף שְׁבַעִים שָׁנָה נִדְּשַׁעְתִּי.

מדבר על צרת המן

כרות לכרות את קומת קומתו של ברדש הוא מרדכי כראיתא במגילה (י. ב) יעלה ברדש – זה מרדכי. בקש אגגי הוא המן בן המדתא. ונהיתה לו לפח ולמוקש וגאותו נשבתה. ראש ימיני מרדכי מלה"כ (אסתר ב. ה): איש ימיני, נשאת הרמת. ואויב הוא הצורר המן שמו מחיית. רב בניו ולא כל בניו דהנה מצינו (גיטין נו, ב): מכני בניו של המן למדו תורה בבני ברק. וקניניו צ"ע, וכי תלו את ממונו. על העץ תלית.

מדבר על צרת יון

יונים נקפצו עלי. אזי בימי בתקופת השמנים החשמונאים. ופרצו את חומות מגדלי י"ג פרצות פרצו בעזרה (כראיתא בשקלים ו. ג). וטמאו את כל השמנים שהיו במקדש. ומנוטרד קנקנים. נעשה גם לשושנים הם עמ"י כראיתא בשיה"ש: כשושנה בין החוחים וכו'. בני בינה הם החכמים שראו שהחשפעה ממשיכה עד לשנה הבאה. ימי שמונה. קבעו בשנה הבאה קבעה (שבת כא, ב), לייחדם לשיר ודגנים.

בקשה לקירוב הגאולה

חשוף זרוע קדשך. מלה"כ (ישעיה נב, י) חשף ה' את זרוע קדשו. ור"ל: חשוף – גלה את זרוע קדשך אחז במשל מגבור המגלה זרועו להלחם מול האויב (מצוד"ד שם), וקרב תחיש ותקרב את קץ הישועה וכמ"ש רז"ל (סנהדרין צח, א) עה"פ (ישעיה ס, כב): "בעתה אחישנה" וכו' – אחישנה, לא וכו' – בעתה. ותנקם את נקמת דם עבדיך. מאמה הרשעה. פי ארכה השעה. ואין אין רואים קץ סוף לימי הרעה. דחה אדמון הוא עשיו אבי אדום ור"ל: המלכויות המשעברות אותנו בזה"ו (וע' מגילה ו, סע"א אורי"ש ע"ב). בצל צלמון היא מדורת גיהנם הנקראת צלמון (זוה"ק ח"ב דרס"ח ע"א. וע' לרמ"ע מפאנו בכתביו כמאמר תקוני תשובה פרק כד). תקום ותקים לנו את רועים שבעה הרועים. [וי"ג: רועה שבעה – וצ"ע מיהו. ושאלתי להגאון הנאמן נר"ו והסכים עימי שהגירסא הנכונה צ"ל רועים והביא ראיה מן המקרא (מיכה ה, ד): והקמנו עליו שבעה רועים ושמנה נסיכי אדם. ועיין סוכה נב, ב].

”שידו לו זמרו לו שיהו ככל נפלאותיו” (דברי הימים-א טז, ט)

[אחר הדלקה] ראוי להאריך בשירים ופיוטים עד משך חצי שעה על כל פנים, ואחר זה ראוי לספר לבניו ולבני ביתו הניסים והנפלאות מפי סופרים וספרים שעשה לנו, עם קדוש, יוצרנו וכוראנו, יתברך שמו ויתעלה, כימים ההם בזמן הזה, בכדי שיתנו שכח והודאה ליתברך שמו על זה. (יסוד ושורש העבודה, שער השנים עשר)

”...מצוה הוא שיהיה המדליק אצל הנרות חצי שעה לראות אותם לשמחה בהם כי הם ג' זכר לשמחה שהיו מדליקין אחר הנס כמ"ש והדליקו נרות בחצרות קדשך וכו'. ולא סגי שידליק וילך לו למקום אחר” (הגרי"ב במקור חיים סי' תע"ב)

אשפוך לפניו שיחי

כידוע מפי סופרים וספרים שחנוכה ובפרט בזמן הדלקת הנרות הוא עת רצון ומסוגל וכבר אמרו חז"ל הרגיל בנר הויין ליה בנים תלמידי חכמים. על כן יזדדז להתפלל על הבנים שיהיו מאירים. וביום השמיני שהוא יום הנוכת המזבח יש סוד גדול להתפלל כדי להפקד בבנים. (בני יששכר ובטעמי המנהגים ע' שסג).

תפילה מיוחדת לומר לאחר הדלקת נרות חנוכה

רבונו של עולם, חוס ורחם עלינו, ותזכנו לקבל עלינו קדשת ימי חנכה בקדשה ובטהרה ובשמחה אמיתית, ולזכות להדליק בכל יום ויום נרות של חנכה כמו שצונו רבותינו, וזכרונם לברכה, להתחיל ביום ראשון להדליק נר אחד, ולהוסיף בכל יום עוד נר אחד, עד גמר שמונת ימי חנכה.

כי כבר הודעתנו על ידי חכמיך הקדושים, שעל ידי קדשת נרות של חנכה, על ידי זה אנו ממשיכים על עצמנו המשכות השגות אלקות על ידי הצמצומים, שמשם עקר הדלקת כל האורות

והנרות הקדושה, בחינת "לאמשכא משח רבות קודשא ולאדלקה בוצינין ולאנהרא שרגין" ונזכה שיומשך עלינו אור שמן משחת קדש בחינת תפלין הקדושים, להאיר עלינו הארות השגות אלהותך בדרך גם ופלא, להאיר ולהדליק הנרות הקדושים שבהם כלולים כל היחודים והמשכות השגות אלקות למטה, אפלו לנו כמו שאנחנו מונחים בדיוטא התחתונה מאד שהיא בחינת למטה מעשרה.

ועל ידי תיקוני הנס של חנכה נזכה גם אנחנו על ידי פח הצדיקים הגדולים במעלה, שהם ממשיכים עלינו השגות האור העליון הזה גם במקומנו השפל, וירפאו אותנו מחלי הנפש שהתגבר עלינו עד מאד, אשר כל אכל תתעב נפשנו והגענו עד שערי מות, כאשר אנחנו יודעים בנפשנו האך נתגבר עלינו חלי הנפש עד מאד, ובכל יום ויום נחלשת נפשנו על ידי רבוי עוונותינו.

רק אתה ברחמיך הרבים זכיתנו בקדשת המצוה הנוראה הזאת של הדלקת נרות של חנכה, שעל ידי מצוה זו הצדיקי אמת מאירים וממשיכים אור השגות אלהותך אפלו עלינו החולים הגדולים מאד, וממשיכים את האור למטה בעמק חשכת גופנו מחמת מעשינו הרעים, ומאירים עלינו שגזכה לשים לבנו לדבריהם הקדושים, אשר הם מחיים אותנו בדבריהם, וממשיכים אור הקדוש של נר חנכה בעמק החשך, ואזכה להאמין בזה ולקיים המצוה הזאת בקדשה, ולהאמין שבודאי

אֲזָכָה לְצֵאת עַל יְדֵי הַמְצוּחַ הַזֹּאת מִחֶשֶׁךְ לְאוֹר גָּדוֹל עַל יְדֵי זְכוּת צְדִיקֵי אֲמַת הַמַּאֲוִירִים לְאֶרֶץ וְלִדְרִים עֲלֶיהָ, וְיִקְוִים בִּי מִקְרָא שְׁכֵתוֹב: "גַּם כִּי אֵלֶךְ בְּגֵיא צְלֻמוֹת לֹא אֵיֶדָא דַּע כִּי אַתָּה עֹמְדִי, כִּי אֲשַׁב בְּחֶשֶׁךְ ה' אוֹר לִי."

וְתַתֵּן בְּלֵב צְדִיקֵי אֲמַת שִׁירְחֻמוֹ עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְיִקְרְבוּ אוֹתֵנוּ בְּרַחֲמִים, וְיִזְרִיחוּ אֶת עַצְמָם אֲלֵינוּ, וְיִמְשִׁיכוּ אֶת הָאוֹר הַקְּדוֹשׁ עֲלֵינוּ, וְיִגְלוּ לָנוּ גַם כֵּן הָאֲרוֹת הַשְּׁנוֹת אֶלְקוּתְךָ יִתְפַּרֵּךְ, וְיַעֲסִקוּ בְּתִיקוּנֵנוּ וּבְרַפּוּאוֹת נַפְשֵׁנוּ, וְיִקְיִמוּ מִצּוֹת בְּקוֹר חוֹלִים בְּנַפְשֵׁנוּ, שְׂיִבְקְרוּ אוֹתֵנוּ בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְיַחֲיוּ וְיִשִּׁיבוּ נַפְשֵׁנוּ בְּכָל מִינֵי מַטְעָמִים טוֹבִים, עַד שְׁנֹזְכָה לְשׁוֹב בְּתִשּׁוּבָה שְׁלֵמָה לְקַבֵּל וּלְקַיֵּם כָּל הַעֲצוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁהֵם נוֹתְנִים לָנוּ, וְהַפֵּל הוּא רַפּוּאוֹת גְּדוּלוֹת לְנַפְשֵׁנוּ, וְעַל יְדֵי זֶה נֹזְכָה לְהַאֲוִיר לְנַפְשֵׁנוּ גַם כֵּן הָאֲרָה נִפְלְאָה הַשְּׁגַת אֶלְקוֹת, שֶׁזֶה בַּחֲיִנַת חֲנֻכָּה, וְנֹזְכָה לְהַחֲיוֹת אֶת חֲכַמְתֵּנוּ בְּקִדְשָׁהּ, וּלְקַבֵּל חַיּוֹת מְאוֹר הַפָּנִים מִשְׁמַחַת הַמְצוּוֹת שְׁמֵתִקְבָּצַת בְּשֵׁלֶשׁ רִגְלִים, וְנֹזְכָה לְחֲנֻכַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁשָּׁם אוֹר הַפָּנִים מֵאִיר. אוֹר פְּנִיךָ עֲלֵינוּ אֲדוֹן נֶשְׂאָ, אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וְיִבְרַכְנוּ יָאֵר פְּנֵינוּ אֶתֵּנוּ סֵלָה, הָאִירָה פְּנִיךָ עַל עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנוּ בְּחֶסֶדְךָ, שְׁנֹזְכָה עַל יְדֵי קִדְשַׁת הַדְּלֻקָּת גַּד חֲנֻכָּה לְהַמְשִׁיךְ אֶת אוֹר הַפָּנִים מִבֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְהַחֲיוֹת אֶת הַמְּלָכוֹת דְּקְדוּשָׁהּ, וְעַל יְדֵי זֶה נֹזְכָה לְהַשִּׁיג הַשְּׁנוֹת אֶלְהוּתְךָ, פְּנִיךָ הָאֵר בְּעַבְדְּךָ וּלְמַדְנִי אֶת חוֹקֶיךָ, וְיִדַּע כָּל פְּעוּל, כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּנוּ, וְיִכִּין כָּל יִצְוֹר, כִּי אַתָּה יִצְרַתָּנוּ,

וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ
בְּכָל מַשְׁלָה”

וזכני ברחמיך הרבים לתת צדקה, ובפרט בימי החנוכה, כדי
שתאיר פניך בנו ונזכה לקבל אור פני מלך חיים על ידי הצדקה
שניתן לעניים שיבואו לביתנו, ועל ידי זה נזכה להתקרב
לצדיקי אמת, אשר הם מגלים ועושים צמצומים וכלים כאלה,
באופן שיכולים להאיר גם בנפשותינו הרחוקות מהקדשה מאד
מאד, עד שאין ראוי מן הדין לקרבנו, אף על פי כן הם מוסרים
נפשם ועוסקים כל ימיהם לרחם עלינו ועל כל ישראל – אפלו
על הרחוקים, לקרבם להשם יתברך, ומגלים בכל פעם צמצומים
חדשים נפלאים באופן שיוכלו להתקרב כל מי שירצה לקרב
את עצמו אל הקדשה. על כן רחם עלינו, וזכינו להתקרב
לצדיקים כאלו, ואתה תרחם עלינו ותבטל את המחלקת
שנעשתה בעוונותינו על אלו הצדיקים שעוסקים בזה לקרבנו,
אשר בשביל זה יש עליהם מחלקת אפלו מצדיקי עולם, מחמת
שמדת הדין מתלבשת בהם מחמת תקף קדושתם של אלו
הצדיקים, ואינם יכולים לסבל את העולם הזה מחמת
עוונותיהם ומעשיהם של אנשים שאינם הגונים, ואף על פי
שהאמת היא כן, אבל כבר הודעתנו שאין זה רצונך הטוב
לרחק, חס ושלום, אדרבה אתה רוצה שימליצו טוב בעדנו
תמיד, אף על פי שאנחנו כמו שאנחנו – מלכלכים בעוונותינו,
אף על פי כן אתה רוצה שידחמו עלינו, אפלו על הגרועים

שֶׁבְּגֵרוּעִים, וַיִּמְשִׁיכוּ וַיִּתְקַנּוּ תְּקוּנִים, וַיִּלְכִּישׁוּ אֶת הָאוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּלְבוּשִׁים וּצְמִצּוּמִים נִפְלְאִים כְּאֵלֶּה, עַד שְׁמֵאִידִים גַּם בְּנֵי הָאוֹר הַקְּדוֹשׁ, וְכֵן מוֹסִיפִים בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לְהוֹסִיף אוֹר וּקְדוּשָׁה לְמַטָּה בְּכָל יוֹם יוֹתֵר וַיּוֹתֵר, וּמַעֲלִים בְּקֹדֶשׁ כָּל הַנִּפְשׁוֹת הַיְּהוּדוֹת, וּמְכַנְּסִים בְּהֵן הַשְּׂגוֹת אֱלֻקוֹת בְּצִמְצוּמִים קְדוּשִׁים, עַד שְׁיִוְכְלוּ לְהִתְרַפֵּא כָּל הַחֹלִים שֶׁבְּעוֹלָם; עַל כֵּן רַחֵם עָלֵינוּ וּבַטֵּל אֶת הַמַּחֲלָקֶת שֶׁעַל אֱלוֹ הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, וְזַכְּנֵי לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם בְּאֵמֶת, וְעַל יְדֵי זֶה יִבְטְלוּ מֵעָלֵינוּ כָּל הַחֲרָפוֹת וְהַבּוֹשׁוֹת שֶׁבָּאוּ עָלֵינוּ מִחֲמַת עֲוֹנוֹתֵינוּ, וַיַּחֲזִירוּנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וַיִּקְרַבְנוּ לְהֵשֵׁם וַיִּתְבַּרֵּךְ בְּאֵמֶת.

אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, הֲרֵי עַקֵּר רְצוֹנְךָ הוּא שְׁיִגְלוּ בְּנֵי הָעוֹלָם אֶת אֱלֹהוֹתֶךָ, וּבִשְׁבִיל זֶה בְּרַאת אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, כְּדֵי שְׁיִכְנִסוּ אוֹתְךָ דִּיִּיקָא בְּזֶה הָעוֹלָם הַשֶּׁפֶל עַל יְדֵי שְׁיִתְקַרְבוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לְעִבּוֹדֶתְךָ, "וַיַּעֲשׂוּ כָּלֵם אֲגִידָה אַחַת לְעִשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵי שְׁלָם" עַל כֵּן אֲנִכִּי מִפִּיל תַּחֲיִנְתִּי לְפָנֶיךָ, בְּעַל הַרְחָמִים, שֶׁתִּגְלֶה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִחֲדָה, וְהוֹפֵעַ וְהַנְּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חַי, וְתִרְפְּאֵנִי רְפוּאת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאת הַגּוּף, "רְפְּאֵנִי אֲדֹנָי וְאַרְפֵּא, הוֹשִׁיעֵנִי וְאוֹשַׁעַה, כִּי תַחֲלֹתֵי אֶתְּךָ" בְּרוּךְ אֲדֹנָי לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן.

פסוקים שנוהגים לאומדם בימי חנוכה בזמן פתיחת ארון הקודש

גַּד לְדַגְלֵי דְבָרְךָ וְאוֹר לְנִתְיָבְתִי:
 גַּד יְיָ נִשְׁמַת אָדָם חֵפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי בֶטֶן:
 כִּי גַד מִצְוָה וְתוֹרָה אוֹר וְדָרֶךְ חַיִּים תּוֹכְחוֹת מוֹסֵר:
 כִּי אַתָּה תֵּאִיר נְרֵי יְיָ אֱלֹהֵי יְגִיָּה חֹשֶׁכִי:
 אוֹר זְרוּעַ לְצַדִּיק וּלְיִשְׂרָאֵל לֵב שְׂמֹחָה:
 וְאַרְחַ צַדִּיקִים כְּאוֹר נִגְהָ הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נִכּוֹן הַיּוֹם:
 לְדוֹד יְיָ אוֹרֵי וְיִשְׁעֵי מִמֵּי אֵיזָא יְיָ מְעוֹז חַיִּי מִמֵּי אֶפְחָד:
 קוֹמֵי אוֹרֵי כִּי בָא אוֹרְךָ וּכְבוֹד יְיָ עָלֶיךָ זָרַח:
 מֵאֵין כְּמוֹךָ יְיָ גְדוֹל אַתָּה וְגְדוֹל שְׂמֹךְ בְּגְבוּרָה:

סגולות לימי החנוכה

- סגולה נפלאה לשמירה, לומר אחרי הדלקת נרות חנוכה, שבע פעמים מזמור צ"א בתהילים "יושב כסתר עליון", וכל פעם מהשבע פעמים יקדים פסוק: "וַיְהִי נֶעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כֹּנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כֹּנְנָהוּ". (כא"ח, שנה ראשונה, פרשת וישב, אות כג).

- סגולה נפלאה להתפלל בחנוכה לזכות בזרע של קיימא, בנים זכרים, כי ימי החנוכה מסוגלים לפקידת עקרים ועקרות. ובפרט ביום השמיני של חנוכה הנקרא "זאת חנוכה". (בני יששכר, מאמר חודש כסלו, מערכה ב אות י).
- כמו כן יש להרבות בתפילות בימי החנוכה על הפרנסה, כי ימי החנוכה מסוגלים לפרנסה, ויש רמז לכך בפסוק (בראשית מז, יב): "לחם לפי הטף" – ט"ף בגימטריא חנוכה. (אביעה סגולות עמוד 217).

סגולה בכל השנה לתמוך ולסייע בידי לומדי התורה, ובפרט בימי החנוכה, שזה מסוגל לתקן פגמי הנפש. (יסוד ושו"ש העבודה שער יב פ"א).

- ומוזבא בספרים הקדושים שבחנוכה יש להרבות בצדקה. המקור לכך הם דברי הגמרא במסכת שבת: "אין ירושלים נפרית אלא בצדקה", וחנוכה הוא הזמן המסוגל ביותר לעורר את הגאולה, מחמת שהימים עצמם הם מעין הגאולה. שהרי נר חנוכה הוא מעין עבודת המקדש. לכן, ראוי להרבות בחנוכה בצדקה שזה מביא את הפרות והגאולה.

- מי שזהיר במצוות הדלקת נרות חנוכה, יזכה לחכמה, וינצל מאויבים, ויזכה לקום בתחיית המתים, וינצל מדינה של גיהנם. (סגולות ישראל מערכת ח אות מא). וכן יזכה לאדיקות ימים, והרמז בדברי הגמרא (שבת כג, א): "הנחה עושה מצוה" – הנחה בגימטריא חיים. (והארכת ימים בהוספת, אות

(ז).

- סגולה להינצל מכל אויבים וליסטים ומקטרגים בזאת השנה, לשמור בכל לילה את הפתילות של נרות החנוכה, ובלילה האחרון אחר שכבר הפתילות ייקח את כל הפתילות של כל השמונה ימים, וישרפם עם שאר השמן שנשאר. (האח נפשנו מערכת ח אות ג).

- סגולה לרפואת הנפש: יאמר פרק ל' בתהילים מזמור המקשר את רפואת הגוף שתלויה בחולי הנפש, המדרש אומר שדוד המלך היה חולה במשך 13 שנה, לא זו מהמיטה בגלל שידע שכל העם חושבים אותו ללא הגון על מעשה בת שבע ואז שלמה חונך את ביהמ"ק, ורוצה להכניס את הארון, והנה בפתח הארון לא זו. כל העם מחכים ושלמה מבקש: עשה למען שמך והארון לא זו. אומר שלמה: עשה למען העם המחכים והארון לא זו. אמר: "בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך", נפתחו הדלתות ונכנס הארון, יצאה צדקתו של דוד המלך לאור. באותו רגע נרפא דוד וחיבר את המזמור המיוחד "מזמור שיר חנוכה הבית"...

- טוב להסתכל הרבה על הנרות של חנוכה כי ראשי תיבות נפש זה נר פתילה שמן... שזה דברים שקשורים לחנוכה.. וזה מרפא את נפשו את אדם.

- ראשי תיבות "להדליק נר חנוכה .. זה ר"ת אותיות נחל, שזה שם קדוש, ולכן טוב לכוון בשם הזה, וזה מושך על אדם נחל של שפע ברכה הצלחה וכו'.

- שאדם מברך את הברכה שעשה ניסיים לאבותינו... יחשוב על נס שרוצה שהקב"ה יעשה לו.. ומובטח לו שזה שהנס הזה התגשם!!

- סגולה לפרנסה: בשם רבנו מימון אביו של הרמב"ם: סגולה לפרנסה בשפע וזו לשונו: אין להקל במנהג ספינג' והם הצפיחיות בדבש והוא מנהג הקדמונים וכשהם קלויים בשמן הרבה, תהיה לו ברכת פרנסה כל

השנה שנא': מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך" ומנהג הספינג' אין לבזותו וכל הזריו בו תבוא עליו ברכה ויקרעו שטרי חובותיו.

- בעת הדלקת הנרות נפתחים כל שערי שמים לתפילתנו, בשם רבי חיים פלאג'י מובא כי בשעת הדלקת נרות, נעשה עת רצון במרומים, מידת הדין מתבטלת ומתעוררת מדת הרחמים.

- בימי החנוכה ניתן להתפלל בין על גשמיות בין על רוחניות בין על הטבע בין על ניסים, והקדוש ברוך הוא שומע תפילת כל פה וממלא כל הבקשות לטובה ולברכה. ובעל ה'תפארת שלמה' מציין כי על האדם לכוון בעיקר בתפילתו שיתגדל ויתקדש שמו הגדול, ואחר כך יבקש כל צרכיו בענייני העולם הזה, בגשמיות, בכריאות הגוף ובפרנסה כיוון שההכרח לא יגונה.

- זאת חנוכה: זמן של פקידת עקרות. לומר את הפסוק - אלוקים צבאות שוב נא ופקוד גפן זאת.

- ר"ח טבת זמן שנפטר אברהם אבינו - שראה את ישמעאל חוזר בתשובה. טבת - תקבר בשיבה טובה. זמן להתפלל על כל מי שרוצים שיחזור בתשובה.

סגולה לפרנסה ולהצלחה

- מובא בספר יקרא דעלמא בשם ספרי הקדמונים מי שיקנה ביום אחרון של חנוכה את העליה של זאת חנוכה המזכה שמוכא בה סך נדבת נשיאי ישראל לתרומת המשכן, זוכה בברכת שמים עד כדי שהוא זרעו אחריו ירבה ממונם ורכושם כדי להספיק לזקוקים לכך כל צרכיהם מעתה ועד עולם, בכל זמן שיקיימו רצון הבורא ית"ש ויזכו לשפע לזרע של קיימא, ובנים זכרים, ומזוני רויחא שלא יפסקו כדבר

שנאמר "הביאו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחנוני נא בזאת אמר ה' צבאות אם לא אפתח לכם את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די" (מלאכי ג, י). וישתדל לקנות עליה זאת בלא פחות מ- די זהובים עד כאן לשונו.

- מי שזהיר במצוות הדלקת נרות חנוכה, יזכה לחכמה, וינצל מאויבים, ויזכה לקום בתחיית המתים, וינצל מדינה של גיהנם. (סגולות ישראל מערכת ה אות מא). וכן יזכה לאריכות ימים, והרמז בדברי הגמרא (שבת כג, א): "הנחה עושה מצוה" - הנחה בגימטריא חיים (68).

- גר שמיני מסוגל להיפקד בזרע של קיימא וללידה קלה: אומר הרבי מרוז'ין וזו לשונו: אותה הפעולה שצדיקי הדור הגדולים ביותר אינם יכולים לפעול בתפילת נעילה ביוה"כ, יכול כל יהודי פשוט לבקש ולפעול בדמעות שישפוך מול הנרות ביום זאת חנוכה. אדם צריך להשתדל ולהשקיע ביום זה זמן וכוחות לבקש על רוחניות, אהבה, יראת ה', זוגיות, ילדים צדיקים וחיזוק באמונה.

- נשים עקרות תגדנה את הפסוק: "אלוהים צבאות שוב נא הבט משמיים וראה ופקוד גפן זאת". בזאת חנוכה נבקש שהאשה שרוצה פרי בטן תן לה כגפן פוריה ולא כאשכול שכול. מה מיוחד ביום השמיני? ככתוב בדברי חז"ל "בני חיי ומזוני לא בזכותא תליא מילתא אלא במזלא".

- בכל יום מימי החנוכה - פועלת מידה אחרת: בשם המקובלים ידוע כי בכל יום מימי חנוכה מתעוררת מידה אחרת משבחי הקדוש ברוך הוא שאומרים בברכת 'יוצר אור' בתפילת שחרית: 'פועל גבורות' - גר ראשון. 'עושה חדשות' - גר שני. 'בעל מלחמות' - גר שלישי. 'זורע

צדקות' - נר רביעי. 'מצמיה ישועות' - נר המישי. 'נורא רפואות' - נר שישי. 'נורא תהילות' - נר שביעי. 'אדון הנפלאות' - נר שמיני.

מכאן נראה כי ביום 'זאת חנוכה' נשפעת המידה של 'אדון הנפלאות', וביום זה הנהגת הפלאות והניסים נעשית כמו טבע ביום זה.

- כתב הבן איש חי (שנה ראשונה פרשת וישב) "זמנהגנו להדליק שמן למאוד לכבוד נשמת רבי מאיר בעל הנס זיע"א ביום ראש חודש טבת".

- ומדוע להדליק נר לכבוד נשמת רבי מאיר בעל הנס זיע"א? אלא מכיון שאנחנו נמצאים בימים של חנוכה - ימים של ניסים ונפלאות, ומי לנו גדול ומלומד בניסים יותר מדבי מאיר בעל הנס זיע"א, אשר שמו מפורסם לתהילה ולתפארת בכל קצוות תבל ועשה הרכה אותות ומופתים בכל הארץ בבחינת "צדיק גוזר וה' מקיים".

- רבי חיים פלאג'י מסביר את מהות הסגולה: "ראוי לכל בר ישראל שבימי חנוכה, ובפרט ביום ראש חודש טבת, יתנדב לקזפת התנא האלוקי רבי מאיר בעל הנס. והוא דבר גדול בימים האלה לעשות כן ויראה פועל השם מפלאות".

- עוד מוסיף הרב פלאג'י: "וכן נהגו להדליק נר בראש חודש טבת לכבוד נשמת אברהם אבינו, שזהו יום פטירתו.